

Veliki Prasak

velkiprasak.com

Vladimir Božanović
**INTERVJU SA
MILANOM
MILENKOVIĆEM
I DEO**

Radovan Marjanović
**MOGU LI SVECI
BITI MORALNI
UZORI**

Vladimir Božanović
HRONIKA

Broj 40 | Decembar 2021.

ATEISTI
SRBIJE

AUTOR SVETSKOG BESTSELERA *FIZIKA NEMOGUĆEG*

MIČIO KAKU BUDUĆNOST UMA

NAUKA U UZBUDLJIVOJ POTRAZI
ZA NAPREDNIJIM, SAVRŠENIJIM
I MOĆNIJIM UMOM

Sadržaj

Intervju sa Milanom Milenkovićem (I deo).....	6
Autor:	Vladimir Božanović
Duplerica: Milan Milenković.....	14
Mogu li sveci biti moralni uzori.....	16
Autor:	Radovan Marjanović
Hronika	20
Autor:	Vladimir Božanović
Humor	24
Citati	28

VELIKI PRASAK
časopis Udruženja „Ateisti
Srbije“

Izdavač:
Udruženje „Ateisti Srbije“

Kontakt telefon:
+381 65 24 16 200

Glavni i odgovorni urednik:
Vladimir Božanović

Redakcija:
Marko Ekmedžić
Predrag Stojadinović

Prevod:
Marko Ekmedžić

Dizajn i prelom:
Miloš Marković
Vladimir Božanović

ISSN 2217-5679 Veliki prasak
(Online)

50 kognitivnih pristrasnosti

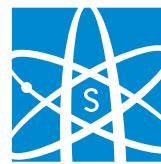
za koje treba da znate.

Predrag
Stojadinović

HELIKS

Kognitivne pristrasnosti možda izgledaju kao bezopasne zablude, ali u njima leži koren ratova, nasilja i patnje u svim oblicima. Niko od nas ne može da reši probleme zbog svih pogrešnih odluka, donetih kao posledica kognitivnih pristrasnosti. Ali zato svako može da pruži doprinos, bar u granici svojih mogućnosti, ako se upozna s ovim, tako čestim, mehanizmom pravljenja grešaka. Verovatno ćemo u mnogim primerima navedenim u knjizi 50 kognitivnih pristrasnosti za koje treba da znate lako prepoznati druge ljude, ali će nam trebati dosta snage i hrabrosti da ponegde prepoznamo i sebe. To je ipak vredno našeg truda, jer time pravimo dobar korak ka stvaranju mehanizma donošenja ispravnih odluka, što je važno za izgradnju sopstvene ličnosti.

ATEISTI
SRBIJE

U ovom broju:

Citati

„Ne možemo, naravno, da dokažemo da Bog ne postoji, isto kao što ne možemo da dokažemo da ne postoje Tor, vile, baštenski patuljci i Leteće špageti čudovište.“ - Ričard Dokins
strana 28.

Intervju sa Milanom Milenkovićem (I deo)

Trgovina ljudskim dušama i sudbinama, gresima i oproštajima, je u opisu radnih zadataka crkve.

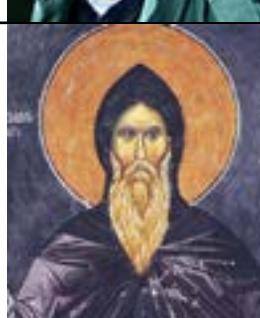
strana 6. Autor: Vladimir Božanović

Mogu li sveci biti moralni uzori

Nemanjino istrebljivanje bogumila nikako ne ide uz „Ljubite i neprijatelje svoje!“.

strana 16. Autor: Radovan Marjanović

Hronika

Prvoslav Perić Porfirije uručio je u Patrijaršiji orden Svetog Save Miloradu Vučeliću, glavnom i odgovornom uredniku „Večernjih novosti“.

strana 20. Autor: Vladimir Božanović

Foto:

HRONIKA

Perović
<http://skr.rs/z3N2>

Mićović
<http://skr.rs/z3NQ>

Krivotapljić
<http://skr.rs/z3N1>

Vučelić
<http://skr.rs/z3Nv>

Glavčić
<http://skr.rs/z3G3>

Longin
<http://skr.rs/z3Nr>

SVECI

Hajdeger
<http://skr.rs/z3No>

Šeler
<http://skr.rs/z3NC>

Kralj Milutin
<http://skr.rs/z3G7>

Stefan Nemanja
<http://skr.rs/z3GM>

Tiberije
<http://skr.rs/z3Nh>

Fridrik Veliki
<http://skr.rs/z3G4>

Justinian
<http://skr.rs/z3Np>

Konstantin
<http://skr.rs/z3N9>

Dokins
<http://skr.rs/z3GH>

web: ateisti.com i velikiprasak.com
e-mail: redakcija@velikiprasak.com

Intervju sa **MILANOM MILENKOVIĆEM** voditeljem MM radija

Odlučna činjenica nije "primanje" nove vere, jer ona i nije primljena u pravom njenom smislu, već u stvaranju jednog parazitskog, agresivnog sloja - sveštenstva.

Koliko procenata Srba zna da je pravoslavlje Srbima nametnuto silom?

Srbima je crkva usadila interesantan izraz u vez s tim: mi smo, u tom tumačenju, „primili“ hrišćanstvo. Šta se krije iza tog „primili“, možemo samo da slutimo, mada istorija širenja raznih religija jedva da ostavlja sumnju da je to izraz koji loše prikriva batinu, kojom je

narod učen hrišćanskoj ljubavi i milosrđu.

Sreća u nesreći je da je iskusno, staro pravoslavlje, sa svojim nosiocima, Grcima, tražilo preči put do prihoda, tako da nije insistiralo previše na dubini vere, pa ni na ritualima. Malo su prekrečili politeizam i postavili kasicu.

Odlučna činjenica nije „primanje“ nove vere, jer ona i nije primljena

na u pravom njenom smislu, već u stvaranju jednog parazitskog, agresivnog sloja - sveštenstva.

Pljačka naroda u ime Gospodnje nije moguća bez postojanja ovog sloja. Zapravo, nije vera ono što je moralo biti prihvaćeno, već crkva. Paganski rituali i običaji su ostali, plemenski totemi i tabui su preživeli, ali su se, od doba Nemanjića, morali staviti pod nadležnost crkve.

Zašto su Srbi odbacili svoju izvornu religiju, slovensko paganstvo, a zameraju Bošnjacima da su navodno „prodali veru za večeru„?

Pretpostavljam da je zato što su oni napravili dvostruki premet - iz paganstva u hrišćanstvo, pa

onda u islam. Ipak, za konvertitstvo je dovoljno jednom, ostalo je stvar ukusa. Sve crkve pažljivo i s ljubavlju razvijaju kompetitivnost između konfesija, jer to zbija pastvu oko sveštenstva i same konfesije. Isto radi i nacionalizam, proglašavajući superiornost svoje nacije u odnosu na druge. Svetovne i duhovne tehnike vladanja se

ne razlikuju ni u detaljima.

Centrale dogme islama i hrišćanstva su iste, jer ih je rodila ista semitska kultura, ali nije svejedno u čiju će se kasicu slivati pare.

Istina je i ovo: u islamu nema prinude, odnosno zabranjeno je nasilno prevodjenje u veru. Veliki broj pripadnika islamske veroispravosti je zaista video korist u novoj veri, makar ta korist bila da se ne plaća porez, da se ne trpi zulum, ili da bi se zaštitio onaj deo porodice koji nije prešao na islam. Posle dve-tri generacije, razlozi su se zaboravili i ostala je samo nepotrebna omraza. U prirodi Balkanaca je bahatost kad smo u povoljnog položaju, a snishodljivost kad smo potčinjeni. Mi i Bošnjaci smo se nekoliko puta igrali te igre.

Zašto su Srbi tako snažno privrženi religiji koja nije izvorno njihova, već uvezena sa Bliskog istoka?

Prihvatali su snažno oni koji su imali koristi, pre svega plemstvo i sveštenstvo. Sumnjam da se narod oduševio uvodjenjem još jednog nemalog poreza. U običnom naruđu se, još u vreme moje mladosti, smatralo da je pop baksuz i da sa sobom donosi samo trošak. Sama vera, iako formalno pravoslavna, zapravo je doživljavana kao „srpska“, a nije postojala ni zamisao o drugim verama u doktrinarnom ključu, već smo ih zvali „turskom“, „svapskom“ itd. Tek sa građanskim društvom dolazi i prepoznavanje pravoslavlja kao nečeg posebnog. Uostalom, ako se sećate, pre par godina se otvorila

Centrale dogme islama i hrišćanstva su iste, jer ih je rodila ista semitska kultura, ali nije svejedno u čiju će se kasicu slivati pare.

polemika da li je sv. Sava uopšte spaljen, na šta je crkva reagovala izjavom da će se to ispitati, što znači da ni ona sama nije sigurna šta se dogodilo sa njenim prvosveštenikom i osnivačem. To pokazuje savršenu ravnodušnost crkve prema istini i činjenicama: kad su im potrebni, izmisliće ih i svakoga ko ne poveruje proglašice za jertika, komunistu ili ateistu.

Vladike i popovi SPC su hvatani sa transvestitima, sa drogom, sa ljubavnicama, sa eksplozivom... Koliko gluposti i nepočinstva je potrebno da naprave da bi prosečan „pravoslavčujući“ rekao da je dosta?

Mislim da ne postoji ograničenje u podlostima. Novopavoslavci su spremni da progutaju sve, jer sami nemaju neki vrednosni i moralni sistem. Ono što bi šokiralo svakog lopova i barabu, novopavoslavnog ostavlja u savršenom duševnom miru. Objašnjenja su nedotupavna i sasvim na liniji pokvarenjašva. Obično se kaže da ima, je li, i dobrih sveštenika, da nisu svi pokvareni. Ne znam koliko to pomaže deci i roditeljima dece koja su silovna od strane crkvenih lica, ili onima koji su od njih kupovali drogu. Luksuz klera

se objašnjava, sasvim „bokanovski“, time što crkva kroz luksuz pokazuje svoju moć i veličinu. Hrist je imao magarca, pa nije mogao da pokaže moć i veličinu, te ovi sada nadoknađu taj deficit. Ta objašnjenja, zapravo, govore o poimanju moći i veličine u novopavoslavaca, a to poimanje je sasvim vulgarno-materijalističko.

Ova opravdavanja crkve će se nastaviti, jer ih stvara najgori ljudski materijal.

Šta mislite o nosiocima ordena Svetog Save? To su, pre svih, savremenici ruski političari (Putin, Medvedev, Šojgu, Luškov, Aleksejev...) zatim ruski klerici (patrijarh Aleksije Drugi, Kostenko...), Solženjicin, verovatno samo zbog toga što je antikomunista, srpski biznismeni (Karić, Mišković, Forcan, Vučelić...), sportisti (Đoković, Divac, Bodiroga...) i 63. padobranska brigada.

Crkva, odvajkada, deli ordenje ili zvanje svetaca iz dva razloga: ili imaju neposrednu materijalnu korist, bilo od priloga ili od podizanja hramova, bilo da kod naroda stvori iliziju da je sve što je veliko i značajno u jednom narodu pod njenim patronatom što, u krajnjoj liniji, opet vodi ka novim priho-

dima. Ne mogu da tvrdim zasigurno, ali mislim da svaki orden može da se dobije za odgovarajuću sumu. Crkva nijednog priložnika nikada nije pitala kako je stekao novac, da li pljačkao, ubijao, otimao, prodavao drogu - svaka lova je jednak dobra.

SPC svake godine iz budžeta dobija desetak miliona evra. Da li je to racionalan postupak Vlade Srbije?

To su redovna davanja, a vanredna su mnogo veća. Postupak je sasvim racionalan, jer vlada time obezbeđuje ili čutanje crkve na opačine, ili čak aktivnu podršku. Tako je bilo i biće. Crkva se nikad nije zamarala moralom. Ona ga propoveda, ali je sama imuna na njega.

Zašto SPC nakon petooktobarske revolucije nije digla glas protiv privatizacije, otpuštanja, osironašenja naroda, nepotizma i korupcije?

Svaka vlast je od Boga, kako nas crkva mudro uči, pa su i potezi vlasti, sledstveno tome, od Boga. Ko je crkva da sprečava Boga da nas kažnjava za naše komunističke grehe?

Hrist je imao magarca, pa nije mogao da pokaže moć i veličinu, te ovi sada nadoknađu taj deficit.

Crkva gleda svoja posla i baš je briga za muke naroda. Ako uoči neki motiv, recimo Rio Tinto, otiče popovi do Vučića i reći da je crkva zabrinuta zbog mogućeg trovanja, našta će ovaj mudro da ih relaksira kovertama. Trgovina ljudskim dušama i sudbinama, gresima i oproštajima, je u opisu radnih zadataka crkve.

tivno, sa radikalnim pravoslavljem, antikomunizmom, ravnogorstvom i cirilicom. Svakome ko je ateista, odriče se pravo da bude Srbin. Komunisti takodje. Ko piše latinicom, taj je već izdajnik srpstva.

Nikada ne treba potceniti ni srpsku potrebu da se bude u trendu, a biti privrženik SPC je upravo znak modernosti. Na pitanje: zašto ra-

Trgovina ljudskim dušama i sudbinama, gresima i oproštajima, je u opisu radnih zadataka crkve.

U svetu je trend da broj vernika opada, ali kod Srba raste. Zašto je tako?

Mislim da je i kod nas broj vernika u opadanju, a da raste samo broj privrženika, odnosno onih koji crkvu shvataju kao političku partiju i ideološkog demijurga. Osim toga, naporan i dug rad službi je doveo dotle da se osećaj rodoljublja u glavama ljudi poveže, i to kumula-

nije, u vreme mrskog komunizma, nisu išli u crkvu i sprovodili versku praksu, odgovor je lažan, koliko i samo novopravoslavlje: nisu im dali komunisti. Tako da, dok nam vlast da da verujemo, mi ćemo da verujemo, a kad zabrane, mi nećemo da verujemo. To govori o ozbiljnosti ljudskog materijala koji danas puni crkve.

Rekli ste da Srbin koji ne veruje nije izvor prihoda. Da li se SPC rukovodi isključivo profitom?

Da. Istina, ne bukvalno. Vi, kao vernik, ne morate davati nikakve priloge, niti će vas crkva zbog toga odbaciti. Važno je da ste, kao vernik, upravljivi, odnosno da crkva pretnjom upotrebe vernih može iznuditi pare, ili neke ustupke od države. Vernik je tu da se troši i crkva ga troši. To se video u onom litijanju po Crnoj Gori, u kome su Srbi, kao nagradu za upravljivost od strane crkve, dobili za gazdu Dritana Abazovića.

Katolička crkva, uprkos opadajućem verništvu i opadajućim prihodima, još uvek ima snažnu karitativnu komponentu. Pravoslavna crkva je starija, iskusnija i ona je optimizovala profit: nema nepotrebnog razbacivanja para u dobrotvorne svrhe ili, što bi rekao patrijarh Porfirije, „crkva nije socijalna institucija“. Doduše, jednom je nahranio beskućnike, pred kamerama, I ako ikad budu dobili još neki obrok od njega, i taj će biti snimljen. Isus je govorio, ako je verovati jevandelisti Mateju:

„Kad daješ, daj tako da levica ne zna šta radi desnica, jer Otac tvoj, koji vidi tajno, platiće tebi javno“. Kamere nije pominjao. Na taj trošak, od desetak hiljada dinara, treba gledati kao na investiciju u propagandu crkve.

Da li će vernici „sahraniti“ crkvu?

Centralna reforma je u tome da se iz vere amputiraju metafizika i običaj, pošto su već amputirani iz novovernika.

Varkaju se i sahranjuju međusobno. Crkva je uspela da iz sebe otera vernike, da bi se napunila sledbenicima. No, sledbenici ne vrede koliko i vernici i teško crkvi ukoliko oni počnu zaista da se ugledaju na nju. Sve u svemu, isti ljudski material je i u kleru, i u sledbeništvu i to kvari idilu na dug rok.

Ko su ljudi koji revidiraju i reformišu veru?

U pitanju su oni koji i inače reformišu sve čega se dohvate: malograđani i skorojevići. Oni teže da i veru, i crkvu, i državu i naciju podrede svojim staleškim idealima, koji su ropski i materijalistički. Centralna reforma je u tome da

se iz vere amputiraju metafizika i običaj, pošto su već amputirani iz novovernika.

Nema nikakve sumnje da će crkva izaći u susret tim zahtevima, jer joj ne pada napamet da rizikuje prihode zbog nekog tamo Hristosa, ili običaja. Pošto već imamo i vladike malograđane, reforma vere je potpuno izvesna, iako će se formalno negirati.

Crkveni velikodostojnici su položili Zavet poslušnosti, siromaštva i bezbračnosti. Koliko procenata sveštenstva se pridržava ovog zaveta?

Svi se pridržavaju u reformističkom tumačenju. Bezbračnost se nekada tumačila kao celibat, a

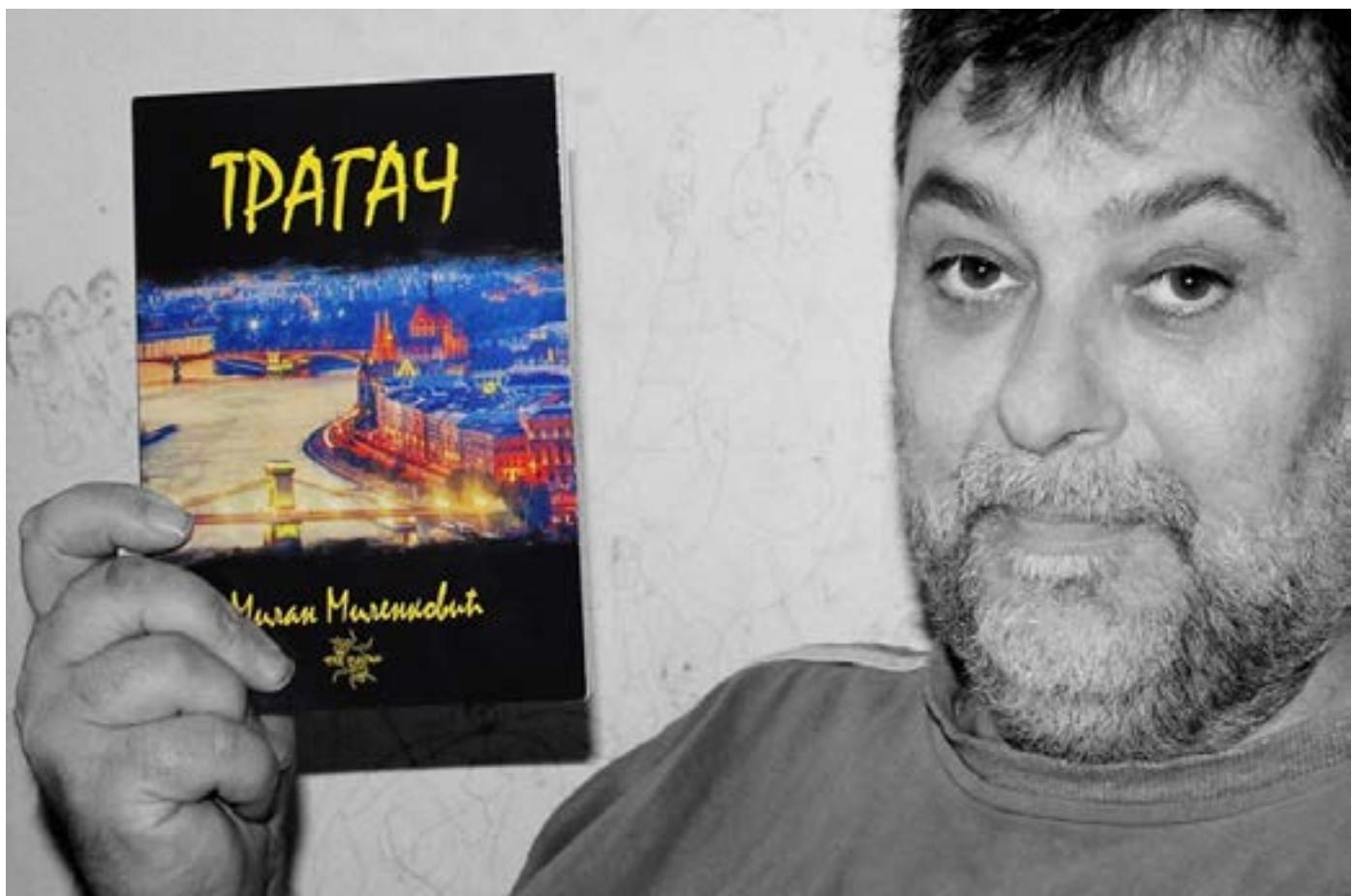
danasa ima bukvalno značenje; ne biti u braku. Poslušnost je fluidna kategorija, a siromaštvo se svelo na ono: u redu, imam zlatne slavine u svih deset kupatila u vladičanskom dvoru, ali ništa neću poneti na onaj svet.

Ono što je posebno interesantno je da je Titov način života bio predmet oštре kritike crkve, zbog luksuza koji je uživao. Sad je jasno da su mu samo zavideli.

Koliko ima istine u tvrdnji da su sveštenici „biznismeni u manti-jama“?

Sveštenici sporadično, vladike obavezno. Crkva je postavljena tako da kapilarno vuče novac prema gore. Mene bi veoma iznenadi-

Ono što je najbolje u veronauci je što ona proizvodi buduće ateiste.

lo da postoji jedan vladika u SPC koji nije milioner u evrima i to ne u smislu raspolažanja, već ličnog posedovanja.

Osmislili ste nekoliko zanimljivih termina. Ko su „pravoslavšćujući“?

Sad govorim o krajne subjektivnom osećaju: za mene su pravoslavšćujući pravoslavni Jehovini svedoci, ili vegeterijanci, koji te vuku za rukav da ti kažu da su verni, ili da poste. Ako ih ništa ne pitaš, prosto cupkaju, u želji da kažu. Nalik su lečenim alkoholičarima, koji sede po kafanama i svakome ko prođe pored njih i ništa ih ne pita, kažu: „U, što mi dobro od kad sam batalio!“ Tako i ovi: „U, što mi dobro do kad sam veran!“

Ko su „Sorabi“?

Žrtve udabaškog pravoslavlja i nacionalizma. Ljudi koji su u životu sve promašili, osim nacije, jer je ona suviše velika da bi je promašili.

Ko su „novopravoslavci“?

Verski skorojevići. U osnovi - deca iz komunističkih porodica, koje su ulazile u partiju iz istih motiva iz kojih se danas ulazi u SNS. Uvideli su da je komunizam štetan tek kad su nestali benefiti od njega i otkrli su svoje slatko pravoslavlje. Od rđavih komunista postali su rđavi vernici.

Ko su „teletabisi“?

Ogromna masa ne mnogo pametnih primeraka vrste koja ponavlja ono što im Pink kaže i baš to oseća kao svoju slobodu.

Kako se boriti protiv verskog egzibicionizma novopravoslavaca?

Ja ih stalno potkazujem kao hohšaplere i ze zam se na njihov račun. Mislim a bi me živog odrali da imaju petlju.

Kako bi izgledala veronauka kad joj cilj ne bi bio regrutacija novih vernika?

Ono što je najbolje u veronauci je što ona proizvodi buduće ateiste. Na vreme deci ogade i boga, i

Ponekad pričam sa mladim monasima i uopšte nisam uveren da je većina od njih prestala da se drogira, samo što sada sebi mogu da priušte bolju robu i bezbedniji transport.

crkvu. Nušić je to lepo opisao u svojoj Autobiografiji. Dakle, neka Bog poživi veronauku.

U čemu je realna razlika između katolika i pravoslavaca u XXI veku?

Čini mi se da je katolička crkva na zalasku i da naglo gubi verništvo, kao i pravoslavna, ali ova druga

Osim toga, korporacije su Vatikan shvatile kao ozbiljnog i velikog takmaca, koga već dve decenije razbijaju raznim aferama, što rezultira udaljenjem ljudi od crkve, a to opet opadajućim prihodima.

Nama je mnogo lakše: samo se vikne: „Bog je istina“, odcvrkuće se neka Nikolajeva besmislica i odmah se pređe na blagajnu.

narkomana, pre droge, je potreba za novcem, da drogu kupi. Od kad oči otvori ujutro, on razmišlja koga će da izvara, šta da proda, ili od koga da pozajmi lov za drogu. Potreba za lakom lovom ih odvodi ka crkvi. Zato se нико od bivših narkomana ne hvata za rudnik, ili za livnicu, nego za mantiжу. Ponekad pričam sa mladim monasima i uopšte nisam uveren da je većina od njih prestala da se

bar ima stado, u bukvalnom, a ne biblijskom značenju reči. Katolike ubija to što su preglomazan organizam, koji pokušava da, po svaku cenu, održi sve frakcije unutar tog organizma. Složen mehanizam i složena teologija u vremenu u kome je čovek sve jednostavniji.

Među monasima brojnošću dominiraju bivši narkomani. Da li iz toga može da se zaključi da su jednu drogu zamenili drugom?

Narkomani su, to zna svaki osrednji policajac, najgori i nepopravljivi šljam. Glavna potreba

drogira, samo što sada sebi mogu da priušte bolju robu i bezbedniji transport.

Prilično su popularne knjižice kojekakvih monaha sa kvazi-mudrolijama na nivou basni

za predškolce. Kako neko ko je odrastao to može ozbiljno da shvata i da traži savete o životu, poslu, braku i sl. od nekog ko nema nikakva realna iskustva o životu, poslu i braku?

Istina je da postoji hiperprodukcija mudroseravanja, ali je istina i da dobar deo tih mudrosera nikad

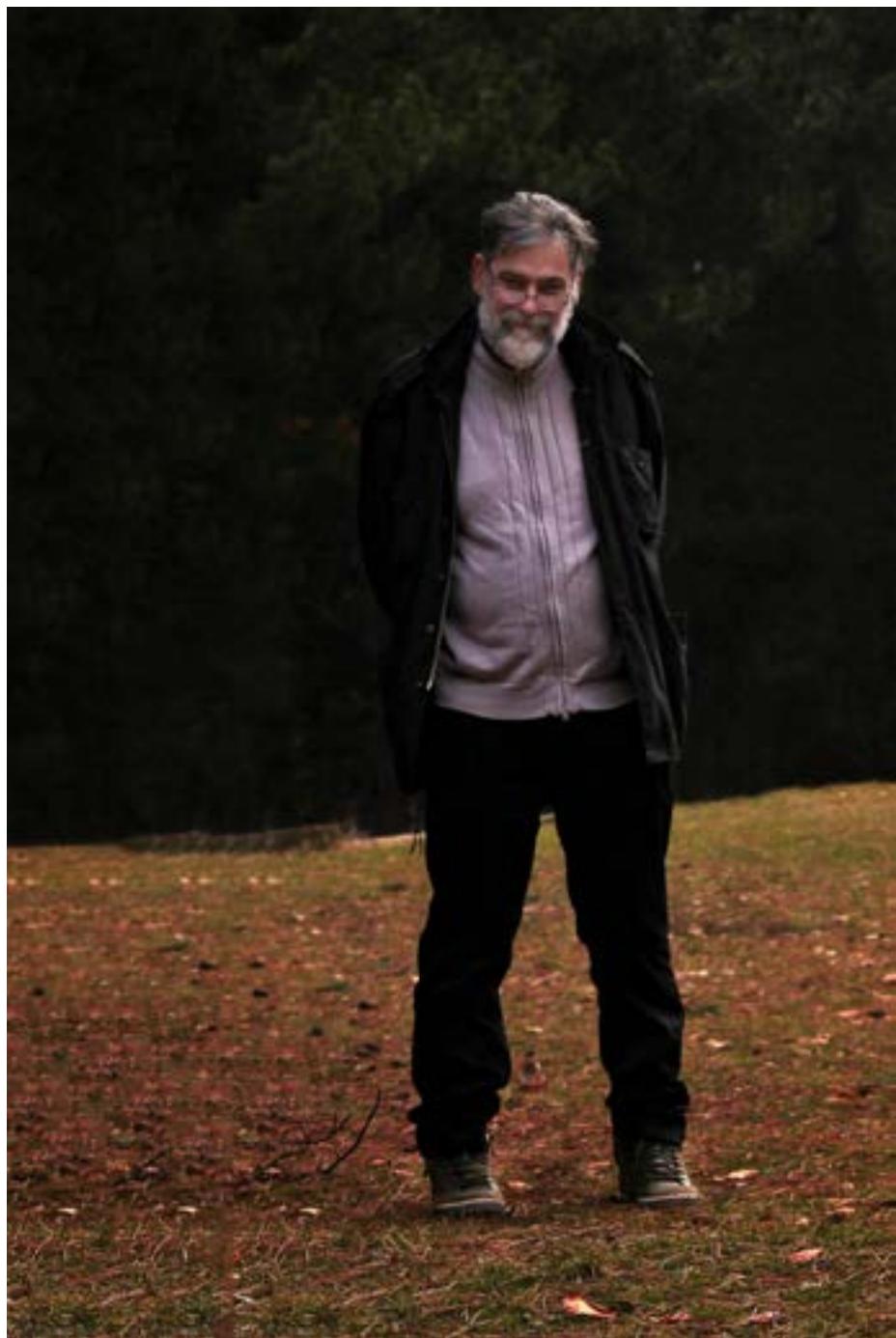
nije ni postojao, smišljeni su u raznim službama, sa namerom da lože novopravoslavne.

Opet, ljudi crkve imaju pamet seoskog učitelja: na sve imaju lak i brz odgovor, doskočicu ili lošu šalu koja najčešće nema veze ni sa čim, a pogotovo ne sa ličnim iskustvom.

SPC je puna licemera. Jedan od njih je Nikola Velimirović.

Teško je o njemu govoriti bez emocija, jer je za novoverce on superstar. Desetak njegovih konfuznih i praznoslovnih izreka su temelj vere svakog novopravoslavnca danas.

Kakav je otac svetosavlja, takvo je i svetosavlje.

Ja sam ga oduvek doživljavao kao manekena pravoslavlja i sasvim trivijalnog mislioca. Počinio je najveći greh: napustio je svoje stado i zbrisao u Ameriku, što je od strane prokolaracionističkih novoveraca toplo pozdravljen. Šteta što se toga nisu setile one vladike po Bosni i Hrvatskoj, koje su bačene u jame, jer nisu hteli da zbrisu od pastve. To važi i za Stepinca, koji je ostao da podeli sudbinu hrvatskog naroda.

Nikolaj je slab u razlozima, još je slabiji u krvi. Kukavištvo zamotano u oblane patriotizma i bekstvo od opasnosti kao čin junaštva.

Velimirović je otac ideologije svetosavlja. Koji je cilj te ideologije?

Ko god kaže da zna šta je svetosavlje, laže. Desetine teologa i pravoslavnih publicista je napisalo rade, eseje i doktorate na tu temu, no sve je to plitko, subjektivno i anorgansko. To ni kao ideologija nije konzistentno, ali crkva i voli ezoterična naklapanje, jer uvek može da im pripiše smisao koji je potreban za tu priliku. Drugim rečima: kakav je otac svetosavlja, takvo je i svetosavlje.

MOGU LI SVECI BITI MORALNI UZORI

Bergson: „Ako ošamareni čovek okreće glavu da bi bio udaren i po drugom obrazu, šta onda biva sa pravdom, bez koje nema ljubavi prema bližnjem?“.

Normalno je da s obzirom na prirodu i starost, unutar etike ima različitih orientacija, ali da između njih, pored razlika zbog kojih i jesu različite, ima i slaganja. Tako je i u slučaju hrišćanske (ovde uglavnom pravoslavne) na jednoj, i „laičke“ odnosno filozofske, na drugoj strani. Tačnije, hrišćanstva i etike. Mada je, da parafraziramo

Martin Heidegger

filozofe Hajdegera (Martin Heidegger) ili Šelera (Max Ferdinand Scheler), hrišćanska filozofija pa i hrišćanska etika, moguća koliko i hrišćanska matematika. Dok hrišćanstvo

„laičku etiku“ ne vidi mogućom, „Imade ne malo onih koji, u nastojanju da utemelje etiku, hoće da se odijele od kršćanske crkve, zasnivajući laicističku etiku“ (katolički teolog Romic). Svakako uzaludno jer je „ateistička ili agnostička“, a „ateizam „oslobađa“ čoveka, a religija „zarobljava čoveka namećući mu moralne obaveze“ (pravoslavni teolog Lazar Milin), „moral neminovno opada kad se degradira religijsko shvatanje dogme... U ateizmu se ne zna - niti uopšte hoće da zna - za Boga, pa se i nema ni pojma o grehu, čoveku je, znači, sve dozvoljeno“ (takođe pravoslavac, Dimitrije Kalezić). Uprkos tome, zajedničko im je insistiranje na neophodnosti ljudi - moralnih uzora, kao olike najviših moralnih vrednosti. Živih idea, recimo istine, pravde, milosrđa i lepote, saosećanja sa drugima (Dž.S. Haldejn). To važi i za ono što ih čini takvima, praktikovanje supererogacija ili postupaka koji prevazilaze ono što se smatra uobičajenim, tako da se ne mogu smatrati dužnostima. Staviše, filozofska etika pod takvima izričito smatra svece i heroje, ovim redosledom. Hrišćanska se izričito ograničava na prve, ali se implicitno slaže sa onima koji bi dobar deo istih, smatrao herojima.

I to takvima da im za razliku od većine ostalih, pripada kvalitet više odnosno posvećivanje. Svaki hrišćanin, normalno, voli Hrista kao svoj ideal i oseća se sa drugim hrišćanima povezan identifikacionom (Frojd), ali ima i bliže i ostvarivije ideale koji su ljudi-sveci. Tu sličnosti prestaju, ako zanemarimo da ih ima već u tretmanu moralnosti. Filozofska etika ga

Max Scheler

locira u čovekov odnos prema čoveku, što uključuje i stalno omalovažavanje: čoveka u sebi („Čovek ni prema sebi, ne sme biti nemaran!“), pa i prirodi. Hrišćanstvo moralnost locira u čovekov

Kralj Milutin

odnos prema Bogu vidi je kao pobožnost. Setimo se šta je „najveća zapovest u zakonu“, ono na čemu „visi sav zakon i proroci“, po „učitelju“ odnosno Hristu: „Ljubi Gospoda Boga svoga svim srcem svojim i svom dušom

svi dobri, onda bar da mazohista nema... Tako da se sa ovim moralom ne slaže samo moralni ateizam koji odbija teološki moral pokoravanja, unižavanja i krivice, na trpljenje zla i odsustvo kažnjavanja tamo gde je vredno kazne i učinjeno. Nego recimo Veber: „Ukoliko tu ne vidimo skup trivijalnosti, etika Jevangelja predstavlja moral „svega ili ničega“. Ili Bergson: Ako ošamareni čovek okreće glavu da bi bio udaren i po drugom obrazu, šta onda biva sa pravdom, bez koje nema ljubavi prema bližnjem?“. Njegovo zasnivanje je heteronormativnog, praktično legalnog a ne moralnog. Ne stvarnog ili autonomnog, moralnog ponašanja radi moralnog ponašanja a ne

(U senci svetog Pavla koji je do primanja hrišćanstva bio Savle i progonitelj hrišćana, ostao je isti takav blaženi Avgustin. Ne mogavši da kod njega nađe moralne vrline, njegov današnji učenik kaže da na političkoj ili društvenoj ravni predstavlja uzor življenja koji se nadahnjuje umerenošću, ravnotežom i skladom). Nije bitno ni neuporedivo blaže: da sveci bez ijedne mrlje u biografiji, nisu sveci od rođenja. Bogorodica je bila samo jedna od bezbrojnih Marija i to bi ostala, bez slavljenja dvadeset prvog septembra kao „Rođenja Presvete Bogorodice“, da nije „začela po Duhu svetom“. Zapravo ne dok nije rodila, nego dok se nije „ispostavilo“ da je rodila „Sina

Ono što odmah pada na pamet: da su neki veliki sveci pre „prosvetljenja“ odnosno „preobraćanja“ u hrišćane, ili hrišćani pre praktikovanja supererogacija bili „svakakvi“, uopšte nije bitno.

svojom i svom mišlju svojom. Ovo je najveća i prva zapovest. A druga je kao i ova 'Ljubi bližnjega svoga kao samoga!'. (po Mateju, 22:36-40). Jasno je da se sa ovim hrišćanski teolozi nikako ne slažu, tvrdeći da je upravo ovaj redosled ili zasnivanje morala u Bogu, jedino uspešno zasnivanje. Pošto bi nas polemisanje sa istim daleko odvelo, zadovoljićemo se podsećanjem da je za mnoge vrlo problematična sadržina ovog morala: „A ja vam kažem da se ne protivite zlu, nego ako te neko udari po tvom desnom obrazu, okreni mu i drugi“ (po Mateju, 5:39), „Blagosiljajte one koji vas gone, blagosiljajte a ne kunite“ (Rimljana, 12:14). Njegova verzija „zlatnog pravila“: „Sve dakle što želite da vama čine ljudi, činite i vi tako njima; jer je to zakon i proroci“ (po Mateju, 7:14), pretpostavlja ako ne da su

radi izbegavanja kazne (pakao), i očekivanja nagrade (raj)! Ono što odmah pada na pamet: da su neki veliki sveci pre „prosvetljenja“ odnosno „preobraćanja“ u hrišćane, ili hrišćani pre praktikovanja supererogacija bili „svakakvi“, uopšte nije bitno.

Božijeg“. Nije bitno ni ako su uz praktikovanje onog što bismo nazvali supererogacijama ili što crkva koja ih je kanonizovala ili zvanično učinila svecima, praktikovali nimalo svetačke postupke. Čak prema ocu, ili bratu. Kralja Milutina neki nazivaju i pedofilom,

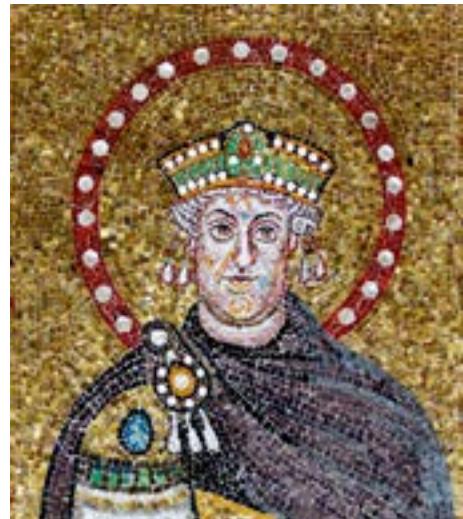
Stefan Nemanja

Tiberije

Fridrih Veliki

Justinijan

ali se više priča da je svake godine podizao po jedan hram. Nemanjino istrebljivanje bogumila nikako

svetac, mada je svoje Jevanđelje ostavio i današnjem čovečanstvu. Ili jesu, ali ljude koji su pripadali

govoriti o verbalnom proganjanju ateista i agnostika... Stradanje tokom Drugog svetskog rata i

Nemanjino istrebljivanje bogumila nikako ne ide uz „Ljubite i neprijatelje svoje!“, ali zna se ko je od istrebljenja najviše profitirao.

ne ide uz „Ljubite i neprijatelje svoje!“, ali zna se ko je od istrebljenja najviše profitirao. Obrazloženje da nisu bili Nemanjini nego Božji neprijatelji, nije naročito opravdanje. Zna se kako su Tiberije i Fridrih Veliki mirno ostavljali bogovima odnosno Bogu, da vide šta će sa svojim neprijateljima... Najveći broj svetaca, počev sa Justinijanom i Konstantinom, čitava „svetorodna dinastija Nemanjića“, sveci su učinivši više nego što se moglo očekivati, „za Boga“. Zapravo za crkvu i to samo pomesnu, i državu. Za „savez trona i olatra“, što lepo pokazuje Sveti Sava. (Dušan nije svetac, proglašivši se za cara ne samo Srba nego i Grka i Bugara, nedvosmisleno je njihove crkve stavio u isti rang sa srpskom. A od Srbije napravio višeetičku imperiju). Nisu učinili za ljude, zahumski knez Miroslav nije

određenoj crkvi. Pre nego određenoj državi, moglo bi se reći i određenom narodu... Setivši se toga što su učinili, lako je videti da to nije mogao učiniti nijedan „nekrunisani“. A i danas i ne samo u republici, retko ko. Sveci iz reda „postradalih za veru“ odnosno „mučenika“ i „velikomučenika“, uglavnom su moralno iznad prethodnih. Ali su opet zasluzni za veru i preko nje za crkvu kao organizaciju verujućih, a za moral koliko (ako!) su vera i crkva za njega zasluzni. (I „pravdeni Jov“, jedini čija se moralnost ističe atributom, postradao je za veru. Ali institucionalizovanoj ili crkvenoj nije zgodno reći da je mučenik, pa ga i ne slavi). Danas je praktično nemoguće da budu uzori, jer „postradanje za veru“ pripada vremenu ranih hrišćana. Danas ga nema, pre bi se moglo

„novomučenici“, izuzetak su od pravila. I zločin protiv čovečnosti, koji ne zastareva.

Bitno je, više od svega pomenutog, da postupci koji svece „kvalifikuju“ za svece, uopšte nisu njihovi. Time nisu uzori ili idealni, ono na šta se treba ugledati i što se želi postati... Postupci su prividno njihovi, a suštinski su Božji! Bog ih je htio, a njih predestinirao (predodredio), „izabrao“ da ih izvedu. Kao i krunisane (svi ritualno ponavljaju: „Po milosti Božjoj!“), „velike u patnji i trpljenju“. Izvorno: „da se ispuni što su rekli proroci“ (po Mateju, 2:23), „Gospod će svoju reč sprovesti na zemlji, ispuniće je bez odlaganja“ (Rimljanim, 9:28). Tako da, uvek i svuda: „Ne može čovek ništa uzeti, ako mu nije dano s neba“ (po Jovanu, 3:27), a „svaki dobar dar i svaki savršen poklon dolazi odozgo

od Oca svetlosti, kod koga nema izmene niti senke od promene“ (Jakovljeva, 1:17). Ilustracije radi, u čemu je Petrova zasluga za izuzetno visoki status, kad sam kaže: „Braćo, znajte da me je Bog već od prvih dana izabrao između vas – da mnogobošci iz mojih usta čuju evandeosku reč i poveruju“ (Dela, 15:7). Obrnuto, o čemu se ne govori: i „loše dolazi odozgo“. Pogleđajmo šta piše za Savla. Jeste se kasnije, kao Pavle, „sasvim posvetio propovedi svedočeći Judejima da je Isus Mesija“ (Dela, 18:5), ali je već kao „Savle pak, koji se zove i Pavle, ispunjen Duhom Svetim“ (Dela, 13:9). Kada je „odobravao ubistvo“ arhiđakona Stefana, i uopšte „Kolika zla počinio svetima u Jerusalimu“. Normalno, i tada je „izabrano oruđe -da iznese moje ime pred mnogobošce, i kraljeve, i sinove Izrailjeve“ (Dela, 8:8; 9:13-15). I ti „njegovi“ postupci, njegovi su manje nego Božji. Ni više nego veliki Mojsije, nije takav sobom ili po sebi: „Ovoga Mojsija, koga su se odrekli rekavši: ko je tebe postavio za gospodara i sudiju, njega je Bog preko anđela koji mu se javio u kupini, postavio za gospodara i izbavitelja“ (Dela, 7:35). Status apostola takođe je problematičan, posebno u slučaju izbora dva naestog. „Kocka pade na Matiju, te bi pridodat jedanaestorici“ (Dela,

Konstantin Veliki

Stradanje tokom Drugog svetskog rata i „novomučenici“, izuzetak su od pravila. Izločin protiv čovečnosti, koji ne zastareva.

1:26). Pomenuto pitanje može se postaviti i u slučaju opštepoznatih „grešnika“, protivpola svećima. Oni to, takođe, nisu svojom voljom. „Kain beše od nečastivoga i ubi brata svoga“ (Prva Jovanova, 3:12), „Satana uđe u Judu koji se zvao Iskariotski“. Slabo šta menja nepominjanje Boga, jer „Satana

vas je zatražio da vas prorešeta kao pšenicu“ (po Luki, 21:3; 22:31). Jasno od Boga, i dobio ih je. Vernici svece mogu i treba da slave, njima se može i treba moliti, uvereni da „Sveti Sava Srbe voli, i za njih se Bogu moli!“. Ali ih, izuzev retkih među njima, ne mogu slediti... Najvažnije je što njihovim slavljenjem izvan pažnje, osta-

ju stvarni moralni uzori. Akteri stvarnih supererogacija odnosno heroji, realni ljudi sa realnim postupcima. O čijem je stvarnom i mitskom mestu pa i slavljenju i preporučivanju za moralne uzore, itekako moguće racionalno propitivanje.

HRONIKA

Perović je, mešajući se u politiku, svoju poziciju rektora potpuno zapostavio, ali se nije odrekao plate koju je primao.

23. avgust 2021.

Gojko Perović razrešen dužnosti rektora Cetinjske bogoslovije
Kako je saopštio Sveti arhijerejski sinod SPC, Perović će biti stavljen na raspolaganje svom nadležnom eparhijskom arhijereju. U obrazloženju odluke se navodi da je Perović sменjen na osnovu izveštaja mitropolita dabrobosanskog Hrizostoma u kojem su utvrđeni, kako se navodi, određeni negativni postupci uprave Bogoslovije.

Neimenovani izvor kaže da je Gojko Perović školu doveo do propasti. Prošle i ove godine su u školu upisana samo po tri đaka. Ta škola bi po zakonu trebalo da bude na ivici zatvaranja i premeštanja đaka u druge bogoslovije SPC.

Perović je, mešajući se u politiku, svoju poziciju rektora potpuno zapostavio, ali se nije odrekao plate koju je primao. U medijima je nedavno objavljen po-

datak da je on, pored svih drugih primanja, samo od bogoslovije dobijao 1.000 evra mesečno. Iako je Crkva odbila da zvanično komentariše, u Patrijaršiji se šuška da su „konstantno neodržavanje nastave, neodgovoran odnos prema školi i školskoj administraciji te drugi značajni propusti“, osnovni razlog uklanjanja Perovića sa mesta rektora, prenosi taj portal. Bivšem rektoru Cetinjske bogoslovije od redovnih obaveza u školi, mnogo je bila zanimljivija politika. Nažalost, on je svoje političke stavove pokušao da podmetne kao stavove Mitropolije.

Pisalo se da je pravi razlog smene Perovića to što je vrh SPC dobio saznanja da, sada već bivši rektor Cetinjske bogoslovije, sarađuje sa stranim službama i u svom delovanju nameće mišljenja stranih ambasada kao mišljenje Crkve.

<http://skr.rs/z3NH>

05. septembar 2021.

Mitrololit crnogorsko-primorski Jovan Mićović Joanikije ustoličen je danas u Cetinjskom manastiru, saopštila je Srpska pravoslavna crkva.

Patrijarh srpski Porfirije sproveo je odluku Svetog Arhijerejskog Sabora Srpske Pravoslavne Crkve i uveo novoizabranog mitropolita crnogorsko-primorskog Joanikija u drevni svešteni tron mitropolita crnogorsko-primorskih, saopštila je SPC.

„U crkvi ne postoje granice, neprijateljstva, podele. Crkva je po svome značenju sabor. Ona sve u sebe Hristom i u Hristu sabira. To je vaš zadatak. Ja znam da ćete biti raspeti i zato uvek reč Hristovu koja kaže: Kada nas psuju blagosiljamo, kada nas gone trpimo, kada hule na nas molimo. Kada budu govorili protiv vas i kada vas budu gonili uvek ćete blagosiljati, trpti i moliti se za sve. To ste činili do sada i to ćete sigurno uz pomoć svih svetinja poniklih u Crnoj Gori učiniti“, poručio je Prvoslav Perić Porfirije.

<http://skr.rs/z3NR>

13. septembar 2021.

Temeljni ugovor između vlade Crne Gore i SPC našao se u senci nemilih cetinjskih događaja prilikom dolaska patrijarha Porfirija na dan ustoličenja mitropolita Joanikija u Cetinjski manastir. Tenzije su nastavljene novim komitskim skupom na Dvorskom trgu koji su obeležili neskrivena mržnja prema Srbsima u Crnoj Gori, Srbiji i Srpskoj pravoslavnoj crkvi. U takozvanom belvederskom proglašu pozivaju međunarodnu zajednicu da se nepristrasno i jasno uključi u odbranu građanskih prava svih građana ove zemlje „koji ne prihvataju radikalnu i šovinističku ideologiju Srpskog sveta, te izvrši pritisak na aktuelnu vlast koja ovu zemlju iz Evrope vodi u podzemlje Vučićevog Srpskog sveta“. Traže da premijer Krivokapić i potpredsednik

taj „mirni protest“ je htio da spreči ono što je Ustavom zagarantovano, što je zagarantovano Poveljom UN - pravo na versku slobodu. Nemamo ništa protiv, možete da protestujete, to je vaše pravo, ali da sprečavate da postojimo, da se odrekнемo svoje duše, to naprsto nije moguće“, kazao je Perić.

Niko nije jači od države, a odredbe pravnog sistema moraju važiti za sve bez izuzetka, poručeno je sa sastanka predsednika Vlade Crne Gore Zdravka Krivokapića sa predstavnicima parlamentarne većine. Kako je saopšteno iz Vlade, na sastanku je razgovarano o aktuelnim dešavanjima u zemlji.

Na sastanku su bili Goran Danilović (Ujedinjena Crna Gora), Slaven Radunović (Nova srpska demokratija), Dragan Ivanović (SNP), Branko Radulović (PzP), Momo Koprivica (Demokrate) Maksim Vučinić (RP), Miloš Konatar (URA) i Srđan Pavićević (Civis).

<http://skr.rs/z3NL>

Prvoslav Perić Porfirije uručio je u Patrijaršiji orden Svetog Save Miloradu Vučeliću, glavnom i odgovornom uredniku „Večernjih novosti“.

Vlade Dritan Abazović podnesu ostavke zbog „odgovornosti za represiju i nezapamćeno nasilje nad svojim građanima“, a odgovorni iz bezbednosnog sektora „zbog zaloupotrebe policijskih i vojnih resursa protiv svojih građana, a u korist crkvene organizacije tuđe države“.

Osvrćući se na događaje u Crnoj Gori prilikom ustoličenja mitropolita Joanikija, patrijarh Porfirije rekao je da su neki hteli najjednostavnijom zamenom teza da spreče čist verski čin.

„Sprečavan je paljenjem guma, bacanjem kamenica,

07. oktobar 2021.

Prvoslav Perić Porfirije uručio je u Patrijaršiji orden Svetog Save Miloradu Vučeliću, glavnom i odgovornom uredniku „Večernjih novosti“.

U odluci Svetog Arhijerejskog Sinoda navodi se da se Miloradu Vučeliću dodeljuje visoko odlikovanje Srpske Pravoslavne Crkve za višegodišnju uspešnu saradnju, novinarski profesionalizam i afirmaciju hrišćanskih vrednosti i vrlina.

<http://skr.rs/z3NF>

14. oktobar 2021.

Episkop niški i vojni Milomir Glavčić Arsenije uručio je u Nišu komandantu 63. padobranske brigade orden Svetog Save drugog reda, kojim je Sveti arhijerejski sinod Srpske pravoslavne crkve odlikovao jedinicu za „veliku ulogu u odbrani otadžbine i zaštiti srpskog naroda“.

Kako se navodi u saopštenju Ministarstva odbrane, orden je uručen u okviru svečanost povodom Dana 63. padobranske brigade i Dana vojnih padobranaca na vojnem aerodromu „Narednik-pilot Mihajlo Petrović“ u Nišu.

Episkop niški i vojni Milomir Glavčić Arsenije uručio je u Nišu komandantu 63. padobranske brigade orden Svetog Save drugog reda, kojim je Sveti arhijerejski sinod SPC odlikovao jedinicu za „veliku ulogu u odbrani otadžbine i zaštiti srpskog naroda“.

Svečanosti se obeležavaju u spomen na 14. oktobar 1944. godine, kada je u vojnoj bazi kraj Barija u Italiji formiran Prvi padobranski bataljon Narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije.

<http://skr.rs/z3Nb>

01. novembar 2021.

Ne kupujte falsifikovane crkvene kalendare. „Obaveštavamo verne Srpske Pravoslavne Crkve da je i ove godine, u izdanju Svetog Arhijerejskog Sinoda, štampan crkveni džepni kalendar za 2022. godinu. Nažalost, primetili smo da se u poslednjih nekoliko meseci, otkad je zvanični džepni crkveni kalendar za 2022. godinu stavljen u promet, na različitim javnim mestima (trgovima, ulicama, pijacama, autobuskim i železničkim stanicama i na drugim mestima) gotovo na čitavoj teritoriji Republike Srbije, prodaju falsifikovani džepni kalendar za 2022. godinu.“

Crkveni džepni kalendar za 2022. godinu je zaštićen u Zavodu za intelektualnu svojinu Republike Srbije A-2021, pod rednim brojem 7885, i kao takav predstavlja autentično delo. Isto tako, izvršena je katalogizacija u publikaciji Narodne biblioteke Srbije br. ISBN 978-86-7295-048-9 COBISS.SR-ID 215009292“ - kaže se u saopštenju Svetog Arhijerskog Sinoda SPC.

<http://skr.rs/z3NT>

01 novembar 2021.

Sveti arhijerejski sinod SPC dao je srpskim vladikama, čije su eparhije u SAD, rok od dva meseca da „crkvenu imovinu u SAD, koja je 2017. preneta na novoformirane korporacije, vrate u redovni crkveno-pravni status“.

„Ona će biti isključivo i neotuđivo imovina SPC na prostoru SAD i njom će se ubuduće upravljati, bez individualnog prava na otuđenje ili opterećenje bilo koje vrste, isključivo u skladu sa sveštenim kanonima

Pravoslavne Crkve i Ustavom SPC, a pod neposrednim nadzorom Sinoda“, saopštila je juče „crkvena vlast“.

To su zaključci prošlonedeljnog višednevног razgovora koje su članovi Sinoda vodili od 7. do 10. decembra u Patrijaršijskom dvoru u Beogradu, sa srpskim vladikama sa prostora Severne, Srednje i Južne Amerike.

U sinodskom saopštenju se ističe i da je na ovom sastanku „jednodušno zaključeno da Pravoslavni bogoslovski fakultet ‘Svetog Save’ u Libertivilu, kao

episkopu istočnoameričkom Irineju u prevazilaženju problema koji su nastali u Crkveno-školskoj opštini Svetog Save u Njujorku, u cilju vaspostavljanja crkvenog porekta i jedinstva među tamošnjim parohijanima“.

„U Sinodu, koji se, radi izvršenja obavezujuće saborске odluke, upoznao sa obimnom dokumentacijom i problemima u Crkveno-školskoj opštini u Njujorku, a posebno sa pitanjem obnove njujorške crkve Svetoga Save, sa žaljenjem je primljena vest da, ni posle pet godina od požara i novčanih sredstava uloženih u obnovu, hram Svetoga Save u Njujorku nije ospozbljen ni za bogosluženja na velike praznike“.

„Neophodno je da se, bez odlaganja, među njujorške Srbe što pre vrate mir, poverenje i jedinstvo i da se u bratskoj ljubavi obnovi crkva koja je posvećena našem duhovnom ocu Svetome Savi. Sinod će, pridržavajući se odluke Sabora, blagovremeno doneti odluku o najcelishodnijem konkretnom načinu rešavanja svih ovih pitanja i o tome će obavestiti crkvenu i ukupnu javnost“, navodi se u saopštenju Sinoda koji se poziva na odluke poslednjeg majskog Sabora SPC.

U razgovorima u Patrijaršiji učestvovali su svi „američki“ episkopi: novogračaničko-srednjezapadno-američki Momir Krčo Longin, kanadski Radovan Kodić Mitrofan, zapadnoamerički Milan Vasiljević

U razgovorima u Patrijaršiji učestvovali su svi „američki“ episkopi: novogračaničko-srednjezapadnoamerički Momir Krčo Longin, kanadski Radovan Kodić Mitrofan, zapadnoamerički Milan Vasiljević Maksim i istočnoamerički Mirko Dobrijević Irinej.

jedina visokoškolska bogoslovска ustanova SPC na američkom kontinentu, nastavi svoju duhovnu i prosvetnu misiju u skladu sa Ustavom SPC, a pod duhovnim pokroviteljstvom patrijarha srpskog Porfirija“.

Kako je najavljen, u narednom periodu Sinodu na odobrenje biće podneti predlozi za unapređenje rada na Bogoslovskom fakultetu u Libertivilu.

Sinod je najavio da će objaviti odluke u vezi problema nastalih sa obnovom hrama Svetog Save u Njujorku koji je stradao 2016. na Vaskrs u požaru.

„Sinodalci“ u saopštenju podsećaju da je na osnovu odluke sa poslednjeg majskog Sabora, patrijarh Porfirije „umoljen da, u saradnji sa Sinodom, pomogne

Maksim i istočnoamerički Mirko Dobrijević Irinej.

„Sinodalci“: patrijarh Prvolav Perić Porfirije i vladika šumadijski Jovan Mladenović bili su „pojačani“ članom- zamenikom u „crkvenoj vlasti“: episkopom bačkim Mirkom Bulovićem Irinejem, sveštenicima i pravnicima koji se bave američkom crkvenom problematikom.

Patrijarh Porfirije je posle prošlonedeljnih pregovora, izjavio da poziv na jedinstvo i misija svetog Mardarija, prvog episkopa SPC na tlu Amerike, „stoje i danas“ i da se „to jedinstvo ogleda pre svega u svetoj liturgiji, a i svakom drugom aspektu crvenog života“.

<http://skr.rs/z3Nj>

BEZBOŽNI HUMOR

Milivoje pola sata kruži gradom i ne može da nađe slobodno parking mesto, pa poče da se moli Bogu:
„Bože, pomozi mi da nađem parking mesto. Obećavam da ću svake nedelje ići u crkvu i da nikad više neću lagati!“

Nakon dva minuta, pronađe parking mesto i reče:

„Alo, Bože, ne treba ništa, evo upravo sam pronašao parking mesto!“

Rešili lisica, magarac i vuk da otvore firmu. Kaže lisica:

„Ja sam lukava, ja ću otići u opštinu i srediču nam dozvolu za čas posla.“

Ode lisica i vrati se sva pokunjena.

Onda kaže vuk:

„Ljudi me se plaše, sada ću ja na brzinu da dobijem dozvolu.“

Kad, eto vuka, ni on nije uspeo.

Tada kaže magarac:

„Idem ja da probam.“

Vrati se magarac posle pola sata sav sretan i vikne:

„Dobio sam dozvolu, dobio sam!“

Lisica i vuk ga upitaju kako, kada oni nisu uspeli.

A magarac ispriča:

„Odem ti ja u opštinu, pokucam na vrata i uđem, kad ono tamo sve moji školski drugovi.“

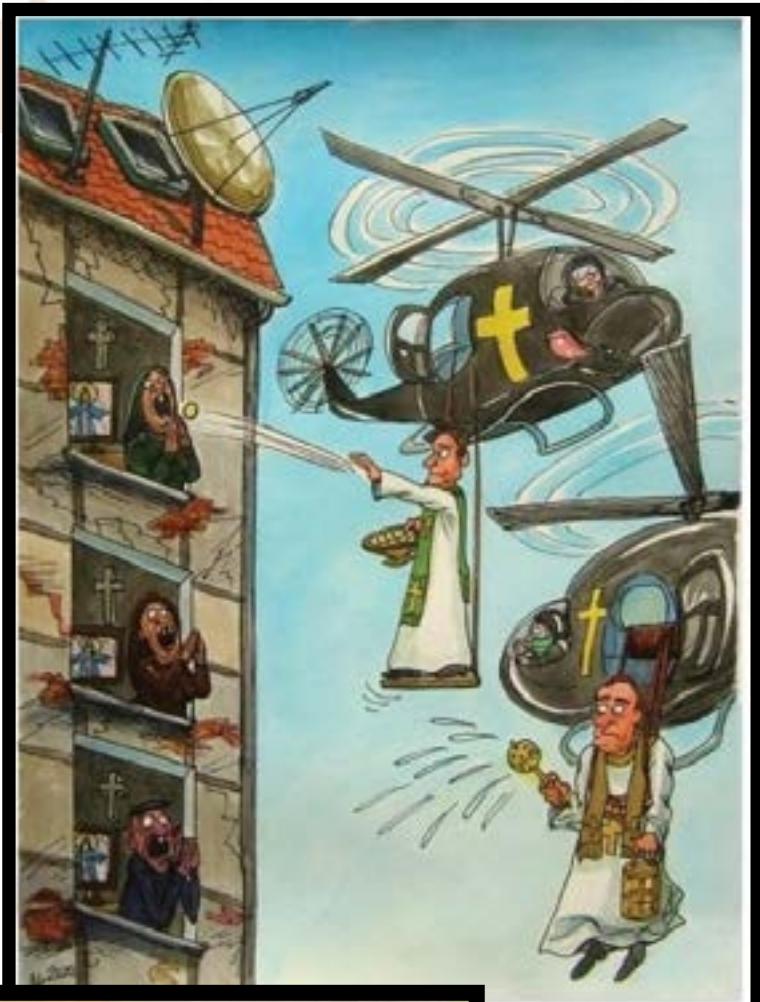
TVRDNJA BEZ DOKAZA

Tvrdite da bog postoji, bez ikakvog dokaza!

He, he, he!

Dokaži ti da bog postoji! He, he!

Očekivano!

Pamti: kad zatvoriš jedna vrata, druga ti se otvore ...

Da, znam ...
I ja sam imao
Zastavu 101 ...

Zemunsko hrišćanstvo:
„Brate, ‘de si bio, bra-te?“
„Evo brate, išao sam na parastos.“
„Grčka, zezanje, a?“

Vraća se posle dužeg vremena Marija kod Josifa, trudna do zuba, i kaže mu: „Nije to što ti misliš!“

Šta dati pedofilu koji
ima gotovo sve?
Veću parohiju!

„Veruješ li u bolji život
posle smrti?“
„Zavisi čije smrti!“

chistes21.com

NEGDE U SAD-u...

NEGDE U INDIJI...

NEĆU NIKAK'U VAKCINU I TAČKA!

MOŽEMO LI MI DA DOBIJEMO NJENU?

Tzurum@2021 preveo N.P.
©2021righthandedleftyartist

Citati

Ja sam bila od onih koji su zaista vjerovali u takozvano bratstvo i jedinstvo, ali ne samo naših naroda, nego svih ljudi na svijetu. I još uvijek vjerujem da je to jedina opcija za opstanak ljudske rase. Sve drugo vodi u nasilje, patnju i uništenje. Ne razumijem nacionalizam, ne vibriram na toj žici. Možda je to proizvod moga odgoja u obitelji koja je bila ateistička i antinacionalistička, možda je to proizvod moga etničkog sustava gdje je svaki moj djed i svaka moja baka bio druge nacionalnosti.

Mira Furlan

Elita koju je vaspitao kolonizator, okupator, glavni je neprijatelj svog naroda.

Mahatma Gandhi

Ja sam ateista. Pretpostavljam da me možete nazvati nekom vrstom libertarijanskog anarchiste. Posmatram religiju sa strahom i podozrenjem. Nije dovoljno reći da ne verujem u boga. Ja zapravo sistem posmatram kao uzneviriujući. Uvređena sam nekim stvarima izrečenim u Bibliji i u Kurantu i odbacujem ih.

Ema Tompson

Vera je opravdanje ljudi za verovanje u nešto za što ne postoji dobar razlog.

Met Delahanti

Ne možemo, naravno, da dokazemo da Bog ne postoji, isto kao što ne možemo da dokazemo da ne postoje Tor, vile, baštenski patuljci i Leteće špageti čudovište.

Ričard Dokins